

og jeg haaber ogsaa at kunne være med til virkelige Løttelser. Det ligger i min Stilling, da Loven blev forhandlet. Jeg udtalte det udtrykkeligt, at man maatte give denne Lov paa Lov og Love til Ministeren, idet der ikke forelaa nogenjomhelst paalidelig Oplysning om, hvad de Fordringer, der i samme gjøres, kunne beløbe sig til pr. Rd. Land. Den ærede Minister svarede 120—130 Rbd., ikke 100, men det var ganske vist undskøbeligt, at han regnede feil. Jeg tror derfor nok, at vi kunne blive enige om passende Løttelser. Men jeg vil dog med Hensyn til videregaaende Fordringer pointere overfor den lollandste Rigsdagsmand, hvad Udvalget har været enig om, og hvad der er blevet sagt. — Angaaende Indstillingen under Nr. 1 vedrørende Andragendet fra Privatbanken vil jeg blot sige et Par Ord i Anledning af den sidste ærede Talers Bemærkning. Naar man tidligere har stillet sig anderledes til denne Sag, har det efter min Opfattelse og navnlig for mit Vedkommende ligget deri, at man nærede Forventning om, at Banen Nykjøbing-Gjedsøer skulde blive gjenopført, hvormed denne Sag staa i Forbindelse. Sagen har nu, efter hvad ogsaa den høitærede Indenrigsminister har ytret, foreligget for Finantsudvalget temmelig omhyggeligt oplyst navnlig ved Overveelse om andre Ting vedkommende Finantsloven. Da det nævnte Svanebaneanlæg, som Stillingen nu er, maa betragtes som udført i alt Fald til en meget fjern Fremtid, er den Forbindelse løst, hvori denne Sag tidligere har staaet til dette Anlæg, og saa staa vi paa ren Bund med Hensyn til Spørgsmaalet om Rets- og Billighedshensynet i dette Tilfælde. I denne Henseende er hele Udvalget med Undtagelse af et enkelt Medlem af den Anstuelse, som forresten ogsaa havde sine Forsvarere under en tidligere Forhandling, at der er et til Rets grændsende Billighedskrav med Hensyn til de 160,000 Kr., efter min Opfattelse et Retskrav, og at der er en høj Grad af Billighed for de 240,000 Kr., hvoraf der som bekendt skal svares et tilsvarende Forstærkningsfundsbeløb. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa denne Sag nu, — den er fremskillet af den ærede Ordfører — men jeg nævner den for at at pointere Betydningen af Afstemningen over Indstillingen Nr. 1. Jeg vil sætte Pris paa, at det staaer Thinget klart, at vi ikke idag kunne stemme for Udvalgsforslaget under Nr. 1, naar vi ikke om en fjorten Dage eller en Maaned eller senere, naar Ministeren kan forelægge et Lovforslag, ville stemme for dette, saafremt det falder sammen med Indstillingen under Nr. 1. Jeg vilde derfor ønske, at ærede Medlemmer baade være tilstede i fornødent Antal og vilde stemme paa den Maade, at naar Mertallet her stemmer for Forslaget under Nr. 1, har Ministeren med Hensyn til sit Lovforslag noget Bestemt at bygge paa. Vil man stemme inod Ministerens Forslag, saa forkaste

man dette Forslag. Nu at faae Ministeren til at komme frem med Sagen og faa at sige: Vi stemte nok for en Henviisning, men ikke for selve Sagen, tror jeg ikke er rigtigt. Derfor tror jeg, det er rigtigt at faae dette afgjort, og jeg kan ikke se rettere, end at netop de Oplysninger, der iaar have foreligget meget udførligt om samtlige Forhandlinger om Gjedsøerbanen og den dermed i Forbindelse staaende Linie, have stillet denne Sag i en helt anden Belysning. Nu foreligger kun Billigheds- og Retskravet, saa at det vilde være ubilligt af Rigsdagen at slyde den Sag fra sig. Den staaer ikke i den tidligere Forbindelse, som ogsaa det ærede Medlem for Svendborg 6te Valgkreds (G. Peterfen) fremsatte. Det var navnlig det, jeg ønskede at udtale, for at der kan være bestemt Klarhed om dette Punkt. Jeg for mit Vedkommende nærer ingen Tvivl om, at Folkethinget følger Finantsudvalget i dette Billighedshensyn.

J. Steffensen: Jeg har begjæret Ordet i Anledning af Forslaget under Nr. 15, der vedrører Andragendet fra endel Beboere paa Lolland angaaende Digebyrden; men da Liden er saa langt fremrykket, og da Sagen har faaet en saa klar og dygtig Motivering saavel af min ærede Kollega for Maribo Amts 2den Valgkreds (Lund) som af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille), og da den har mødt Velvillie hos den høitærede Indenrigsminister, skal jeg frasalde Ordet.

Christiansen: Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg vil gjøre med Hensyn til Indstillingspunktet under Nr. 11, der angaar Andragendet under Nr. 57 om en Holdeplads i Ulfborg. Naar den ærede Indenrigsminister oplyste, at Grunden til, at der ikke allerede er etableret en Holdeplads der, er den, at Driftsbestyreren har oplyst, at der kun er 40 Gaardmand og Husmand interesserede i denne Sag, tror jeg, at den ærede Minister lægger for stor Bægt derpaa; thi denne Oplysning er vistnok kommen fra Mænd, der ikke ere stærkt interesserede i Sagen, og dette fremgaar af selve Andragendet, der er underskrevet af 72 Mænd, og dog have Mange i Kommunen ikke underskrevet det. Som den ærede Ordfører har oplyst, kan der desuden ventes ikke ubetydelig Tilgang til Holdepladsen fra Nabokommunerne, saa at den vil faae meget større Betydning, end det er antaget i de Oplysninger, der ere fremkomne fra Driftsbestyrelsen. Jeg vil derfor anbefale denne Sag paa det Bedste. Det er sikkert, at ikke mange Holdepladser paa Vestbanen ville faae større Betydning, ikke blot for Beboerne omkring, men tillige for mange Tilreisende til det store velhavende Sogn, hvor der er meget stor Omsetning, og den Beføstning, som Oprettelsen af Holdepladsen vil medføre, vil blive mere end opvejet ved den Indtægt, som en saadan Holde-